

Postanowienie z dnia 2 kwietnia 1998 r.

II UZ 21/98

Przepisy ogólne o pełnomocnictwie (art. 86-97 KPC) mają zastosowanie w postępowaniu kasacyjnym.

Przewodniczący SSN: Stefania Szymańska, Sędziowie SN: Maria Tyszel (sprawozdawca), Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 2 kwietnia 1998 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Grzegorza G. przeciwko Skarbowi Państwa-Szefostwu Służby Zdrowia Sztabu Generalnego Wojska Polskiego w W. o odszkodowanie i rentę, na skutek zażalenia wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 7 stycznia 1998 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 7 stycznia 1998 r., odrzucił kasację od postanowienia tego Sądu z dnia 29 października 1997 r., oddalającego zażalenie wnioskodawcy Grzegorza G. na postanowienie Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 1 października 1997 r. [...], którym to postanowieniem odrzucono jego odwołanie od decyzji Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w B. z dnia 17 września oraz z dnia 22 grudnia 1997 r., ponieważ zostało wniesione z nadmiernym przekroczeniem terminu.

W uzasadnieniu swego postanowienia o odrzuceniu kasacji Sąd Apelacyjny wskazał, że wnoszący ją adwokat Monika G. nie dołączyła pełnomocnictwa, a wez-

wana do uzupełnienia tego braku, w określonym przez Sąd terminie, pełnomocnictwa nie złożyła.

W zażaleniu na to postanowienie adwokat Monika G., bez sprecyzowania wniosków, zarzuciła, że jest ono niezasadne, „(...) gdyż jest sprzeczne z obowiązującym stanem prawnym”.

Rozpoznając zażalenie Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, co następuje:

Błędny jest pogląd wyrażony w uzasadnieniu zażalenia, że: „Przepisy Kodeksu Postępowania Cywilnego jakkolwiek wymagają sporządzenia kasacji przez adwokata, to nie precyzują wymogu konieczności ustanowienia pełnomocnika w postępowaniu przed Sądem Najwyższym”.

Samo sporządzenie kasacji przez adwokata lub radcę prawnego, który nie jest pełnomocnikiem strony, nie wystarcza dla skutecznego zaskarżenia orzeczenia sądu drugiej instancji, wskazanego w art. 392 § 1 KPC. Zgodnie bowiem z art. 393² § 1 KPC kasacja powinna być wniesiona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Mówiąc innymi słowy: osobą uprawnioną do wniesienia kasacji jest pełnomocnik strony, legitymujący się określonymi kwalifikacjami zawodowymi.

Bezprzedmiotowe są dalsze wywody zawarte w uzasadnieniu zażalenia co do formy udzielenia pełnomocnictwa, obowiązku sądu orzekającego w zakresie żądania uzupełnienia kasacji poprzez wezwanie o przedłożenie pełnomocnictwa, trudności porozumienia się adwokata ze stroną. Wszystkie te zagadnienia są uregulowane przepisami art. 86-97 KPC, które mają zastosowanie również w postępowaniu kasacyjnym. Przepisy te zawierają odpowiedzi na wszystkie wątpliwości, o „rozstrzygnięcie których” zwróciła się do Sądu Najwyższego wnosząca zażalenie.

Sąd Najwyższy zauważa, że Sąd Apelacyjny w sposób zgodny z przepisami art. 89 w związku z art. 130 § 1 KPC zwrócił się do pełnomocnika o uzupełnienie braków kasacji poprzez złożenie pełnomocnictwa w określonym terminie a sposób uzyskania podpisu strony na pełnomocnictwie zależy wyłącznie od inwencji pełnomocnika i jego mocodawcy. Podkreślić należy również, że rozpoznanie zawartego w uzasadnieniu zażalenia wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, nie należy do kompetencji Sądu Najwyższego w postępowaniu zażaleniowym. Stosownie do art. 169 KPC pismo z takim wnioskiem wnosi się do sądu, w którym miała być

dokonana czynność procesowa, czyli - w rozpatrywanej sprawie - do sądu, któremu należało w określonym terminie przedłożyć pełnomocnictwo do wniesienia kasacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, na podstawie przepisu art. 393¹⁸ w związku z art. 397 i 385 KPC orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====